

doopsgezinde
gemeente
leeuwarden

**Doopsgezinde Gemeente Drachten-Ureterp en
Doopsgezinde Gemeente Leeuwarden**

Gezamenlijke viering, 11 april 2021

Piano/orgel: Rein Albert Ferwerda

Zangers: Baukje van der Meer en
Wilma Tiemersma-Veenstra

Voorgangers: ds. Wilma Tiemersma-Veenstra en ds. Roelof Akse

Thema: *Delen!*

Vooraf: piano- of orgelspel

* Aansteken van de kaars door Eep Visser

* Bemoediging en groet

* Zingen *Zomaar een dak boven wat hoofden* NL 276: 1 en 2 / GotZ 15: 3
(Tekst: Jan van Opbergen)
Tekst: Huub Oosterhuis

* Bijbellezing Lucas 24: 13 en 14, NBV

* Gebed, begint met zingen *Voor mensen die naamloos* NL 647: 1 en 2

* Gebedswoorden

* Gebed, eindigt met zingen *Voor mensen die vragend.* NL 647: 3 en 4

* Emmaüsgangers onderweg

(Roelof) Mijn zusters en mijn broeders,

Die ene dag, onderweg naar Emmaüs, herinner ik me nog goed.

Het was kort na het Pesach feest. Aan tafel, in een bovenkamer hebben we brood gedeeld.

Het waren bizarre dagen. Het was onrustig in Jeruzalem, er waren veel soldaten op de been, gewapend. In een onduidelijk, nachtelijk treffen werd Jezus gearresteerd.

Ik begrijp die Judas niet ... ; hoe kon hij onze Rabbi verraden?

Verraden met een kus nog wel!

Die ene dag, samen onderweg naar Emmaüs, herinner ik me nog goed.

Jezus was gekruisigd, als een misdadiger. Midden op de dag werd het duister.

Voor mijn gevoel is het daarna donker gebleven.

We hadden niets meer te zoeken in Jeruzalem. *Weg van hier!*

We liepen samen naar huis, naar Emmaüs. Het was een lange weg.

Ons onbegrijpelijke zwijgen werd afgewisseld door woorden, welke de recente gebeurtenissen probeerden te duiden: Samen aan tafel, verraad, verhoor, veroordeling; *'kruisig hem!'*
Allerlei woorden die spijkere beelden vast in 't geheugen.

Maar ik begrijp het niet; er klonk een boodschap van bevrijding: *'Hosanna voor de koning'*; maar onze meester werd gevangen genomen.

Er gebeurde een boodschap van genezing, zoals die blinde man bij de poort..; maar onze meester werd geslagen, wonden op zijn rug en hoofd, gebukt onder het kruisdragen. Gebroken!

Ik begrijp er niets van!

Die ene dag, onderweg naar Emmaús, herinner ik me nog goed.

Een wonderbaarlijke vreemdeling liep met ons mee, van Jeruzalem naar Emmaús. Zijn uitleg maakte diepe indruk.

(Wilma) Jij zegt, "*Ik begrijp het niet*" ...

Nee, ik ook niet ...

Maar hier eindigt het dus wel! Afgelopen, finito, uit! It is klear!

Ik dacht dat het goed was, dat we een hechte groep vormden, dat er iets nieuws zou beginnen. Dat er een nieuwe tijd met Jezus, met onze rabbi zou aanvangen? Maar niets van dat alles!

Hoe heeft het kunnen gebeuren? Hoe hebben wij het laten gebeuren? Hadden wij het kunnen tegenhouden? Hadden wij iets kunnen doen?

En dat laatste beeld kan ik maar niet van mijn netvlies afkrijgen ...

Onze meester, daar aan het kruis ... samen met die twee anderen.

Hoe verschrikkelijk ... hoe mensonterend ... hoe wreed! Dat mensen daartoe in staat zijn!

Dat mensen elkaar zoiets aan kunnen doen?

En Judas ... die heeft voor mij helemaal afgedaan! Zo zie je maar ... *stille wateren* ... ik vond 'm eigenlijk de laatste dagen al wat eigenaardig, beetje ... ja, wat zal ik zeggen ... schuw, ja, ontwijkend ... op de achtergrond.

Ik weet niet eens waar hij is gebleven? Kan me eigenlijk ook niets schelen, wat een loser!

Ach, wat maakt het ook allemaal uit ... voor mij hoeft het allemaal niet meer.

Ik ben er helemaal klaar mee.

En dan die vrouwen ... geloof jij hen? Heb jij gehoord wat ze zeiden over dat lege graf? En wat ze gezien en gehoord hebben? Zou het dan toch waar zijn? Dat is toch waanzin!

We hebben hem toch zelf aan dat kruis gezien? Hij is toch dood in dat graf gelegd!

Maar stel je voor dat het toch waar is? Wat betekent dat dan voor ons? Voor ons als zijn volgelingen? Hoe kunnen wij nu nog verder? Eigenlijk weet ik niet of we nog wel verder kunnen?

Jeruzalem laat ik even voor wat het is ...

Ik heb het denk ik helemaal gehad met alles en iedereen die denkt macht te kunnen uitoefenen op een minderheid. Ik ga terug ... ik moet het eerst allemaal laten bezinken

Want stel je nu toch voor dat het toch waar is?

* Zingen *Nada te turbe* NL 900

* Bijbellezing Lucas 24: 28 - 31

* Zingen *Ubi Caritas* NL 568a

* Emmaüsgangers onderweg

(Wilma) Dat was toch wel *heel* raar hè?

Die man onderweg, zomaar ineens was hij daar ... ? En toch was het fijn om nog eens te vertellen wat er was gebeurd. Dat we dat verhaal met hem konden delen.

Ja, eerst vond ik het wel heel opmerkelijk hoor! dat hij van niets wist!?

Hallo hé, drie kruisigingen en hij weet van niks? Maar hij kon wel echt luisteren.

En toen ik mijzelf hoorde praten – alles weer te vertellen - , het blijft een ongelooflijk verhaal, een onschuldig mens van vlees en bloed zo ter dood brengen!

En het gebeurt nog steeds hè! Mensen die de doodstraf krijgen. Ja, ook onschuldigen! -

Ik had eerst niet in de gaten wat er met mij gebeurde toen hij ...

Ja, het gebeurde toen hij dat brood brak, de zegen uitsprak en het met ons deelde. Dat moment!

Nou, op dát moment *brak er iets* in mij! Toen kon ik ook pas huilen ... !

Echt tranen!!! Om wat er niet meer was. Maar ook weer wél was? Ja, dat klinkt gek, maar, het was zo'n wonderbaarlijke gebeurtenis!

Daarna viel eigenlijk alles op z'n plek ... *Had jij dat ook?*

Nu ik er weer aan terugdenk, begint er toch weer iets van binnen te borrelen ...

Ook de manier waarop hij vertelde over Mozes en de profeten. Eerst dacht ik nog: "*jaah, dat weten we wel!*", maar pas bij de maaltijd viel alles samen.

En weet je, toen herinnerde ik mij ook weer zijn woorden: "*moest de Messias al dat lijden niet ondergaan?*" ... Weet je nog dat hij dat zei?

Nee, ik denk nu echt dat het NIET afgelopen is.

Dat vlammetje dat er nog zit, *diep in mij*, dat is toch weer wat gaan gloeien door dit alles.

(Roelof) Ja! '*Wonderbaarlijk*' is een treffend woord.

Toen het brood werd gebroken, en blijkbaar bij jou ook iets van binnen, kwamen er tranen.

Al die emoties van de afgelopen dagen kwamen tevoorschijn: verdriet en geluk, woede en waanzin, loutering en liefde. Een diversiteit aan tranen, in een regenboog aan kleuren.

Op dat moment van delen: herkenning; mijn mond viel open: *sprakeloos!*

Op 't moment dat ik zijn naam luidop wou zeggen, leek hij verdwenen. Het brood, in stukken gebroken, lag er nog. Een zacht schijnsel, sterker dan kaarslicht, nog aanwezig in de kamer.

Die vreemdeling van onderweg, was een bekende geworden. Werkelijk Jezus, een levende getuige van de Goede Boodschap. Deze beeltenis sloten we in onze armen en gedachten, 't hart ging sneller kloppen. Woorden van verwondering, warmte, uitzicht!

We keken elkaar aan en dachten hetzelfde: dit kunnen we *niet* voor onszelf houden. We moeten het delen met de anderen.

Hoewel de Romeinse avondklok al gepasseerd was, gingen we terug naar Jeruzalem. We liepen lichtvoetig, zongen onderweg de Psalmen: '*Jeruzalem, dat ik bemin, wij treden uwe poorten in*' (Ps. 122)

Steeds, bij iedere bocht, *dichterbij!*

Hij ging met ons naar Emmaüs, als een hartverwarmende vreemde.

In alle vezels en in alle toonaarden ging hij mee terug naar Sion; *werkelijk*, de Heer is opgewekt!

* Dank- en voorbeden

* Na stilte zingen

God fan fier en hein ús Heit

TT 229: 1 – 5

* Collecte voor ADS jeugd- en jongerenwerk

Met deze landelijke collecte wordt geld ingezameld voor het landelijk jongerenwerk door het Doopsgezind Centrum voor Gemeenteopbouw. Met het verzamelde geld begeleidt en organiseert deze organisatie plaatselijk, regionaal en landelijk jongerenwerk.

En voor het project Namaste

In de afgelopen jaren zijn meer dan 160 kinderen met schisis in Indonesië geholpen. Deze groep kinderen is niet langer verstopt, ouders schamen zich niet meer en de kinderen doen weer mee in de maatschappij. Gaan naar school en maken vriendjes. In de afgelopen jaren zijn veel mensen geholpen in verschillende landen, zoals in Sri Lanka, Thailand, Cambodja, Indonesië, China, Vietnam en India.

* Epiloog

Opnieuw zijn wij, mensen, onderweg.

Zijn wij niet allen Emmaüsgangers? Ieder van ons met ons eigen, persoonlijke verhaal. En dat eigen verhaal mag een plek vinden in dat grote, omvangrijke verhaal dat wij hier in de kerk, maar ook hierbuiten, delen met elkaar.

Dragen wij niet allemaal, ieder van ons, een kleine waakvlam in ons, die zo nu en dan weer oplaait als een vuur. Door een ontmoeting, door de ogen van een ander, door het verhaal van jou of mij. Of door de Opgestane, die ons vraagt: *Jij, volg jij mij?*

* Slotlied

Een land om van te dromen

GotZ 112: 1-4

* Zegenbede

Met het zingen van

Ga: tot de einden der aarde

NL 810

We doven de kaars en nemen in onze gedachten het licht mee in de wereld.

Orgelklanken

Liederen (NL) overgenomen uit *Liedboek – zingen en bidden in huis en kerk*.

Liederen (GotZ) overgenomen uit *Geroepen om te zingen*.

Liederen (TT) overgenomen uit *Tuskentiden – aanfolgend lieteboek*.